

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣ
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
υποστρατήγου ε.α. Νικολάου Ζαρκάδα

29 Αυγούστου 1949 Είναι η πιο ένδοξη ημέρα, κατά την νεότερη ιστορία της Ελλάδας, των Ενόπλων Δυνάμεων της Πατρίδας μας.

Την ημέρα αυτή κατέλαβαν και τα τελευταία οχυρωμένα υψώματα του όρους Γράμμος, ολοκλήρωσαν την συντριβή των ξενοκίνητων ανταρτικών δυνάμεων και απέτρεψαν την υποδούλωση της Πατρίδας μας στο ανελεύθερο κομμουνιστικό καθεστώς των γειτονικών κρατών μας. Επέτυχαν την αποτροπή της εφαρμογής των ύπουλων και ανθελληνικών σχεδίων τους, με τα οποία επεδίωκαν την εκχώρηση περιοχών της Μακεδονίας και της Θράκης στους βόρειους γείτονές μας και την βίαια μεταβολή του Πολιτεύματος της χώρας.

Περισσότερα από τρία χρόνια, Απρίλιος 1946 – Αύγουστος 1949, κράτησε ο αδυσώπητος και άσπλαχνος αυτός αδελφοκτόνος σπαραγμός. Ασφαλώς δεν επρόκειτο περί καταστολής ανταρσίας αδίκως διωκόμενων Ελλήνων δημοκρατικών πολιτών, αλλά περί καταστολής στάσης έξωθεν υποκινούμενης και κατευθυνόμενης. Είναι ο πόλεμος, ο οποίος κατάφερε στη δοκιμαζόμενη Πατρίδα μας ανίατες καταστροφικές πληγές και τραυματικά βιώματα, όπως πένθος, πόνο, φόβο, μίσση, ταπείνωση, που έμειναν μέχρι σήμερα, ανεξίτηλα στη συνείδηση των Ελλήνων. Αλήθεια, πως μπορεί να ξεχαστεί το κατάπτυστο παιδομάζωμα των 28.010 μικρών ελληνόπαιδων ηλικίας μόλις 3 ετών έως 14 της ύπαιθρου χώρας από τους γονείς τους και την βίαιη μεταφορά τους σε γειτονικές κομμουνιστικές χώρες, προκειμένου ως γενίτσαροι πλέον να στραφούν εναντίον της Πατρίδας μας.

Μέχρι σήμερα, παρά τα 73 χρόνια, που πέρασαν ανεξίτηλα έμειναν η θυσία, ο ηρωισμός, η αυταπάρνηση, η αλληλεγγύη, η αξιοπρέπεια των ηρωικών τέκνων – μαχητών της Πατρίδας μας. Πολέμησαν και έπεσαν υπέρ Πατρίδας “τοιοσ κείνων ρήμασι πειθόμενοι” της Δημοκρατικής Ελληνικής Κυβέρνησης.

Βέβαια, κανένας υπουργός, κανένας πολιτικός, κανένας διανοούμενος ή διάσημος επισκέφτηκε ποτέ τα υψώματα Βίτσι και Γράμμο για να τιμήσει την θυσία τους, όπως κάμνουν συχνά στην Μακρόνησο για να αποτίσουν σεβασμό σε αυτούς που εκτοπίστηκαν κατά την διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, σε αυτούς που το επίσημο Κράτος με την εκτόπισή τους αδρανοποίησε προκειμένου να μη πολεμήσουν εναντίον της Πατρίδας μας.

Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού {Ε.Α.Α.Σ.} πιστή στις εθνικές και θρησκευτικές παραδόσεις, στους σκοπούς της και προπαντός στο αμείωτο ενδιαφέρον της, όπως οι νεκροί και οι αγνοούμενοι των πολύνεκρων εκείνων επιχειρήσεων να μη λησμονούνται με το πέρασμα του χρόνου, προγραμματίζει και πραγματοποιεί την τελευταία Κυριακή του μήνα Αυγούστου επιμνημόσυνη δέηση και καταθέτει δάφνινο στεφάνι μνήμης, τιμής και ευγνωμοσύνης στα πέτρινα μεγαλοπρεπή και επιβλητικά ηρώα, που έχουν αναγερθεί στις κορυφές των βουνών Βίτσι και Γράμμου.

Δεν ξεχνούμε ότι την ελευθερία μας την οφείλουμε στα ηρωικά εκείνα παιδιά της Πατρίδας μας, τα οποία έχυσαν το αίμα τους για μας. Η λήθη του παρελθόντος αποτελεί ασέβεια προς τους πεσόντες και αγωνισθέντες για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι. Έχουμε ευθύνη, καθήκον και υποχρέωση να προστατεύουμε την μνήμη των πεσόντων και αγνοουμένων αξιωματικών και οπλιτών με σεβασμό. Αξιοπρέπεια, ειλικρίνεια, γενναιότητα, άφοβα που εμπνέει, προσφέρει και επιβάλλει η αλήθεια του ηρωισμού και της αυτοθυσίας τους.

Με τις θρησκευτικές τελετές της επιμνημόσυνης δέησης και της κατάθεσης των δάφνινων στεφανιών επιδιώκουμε και επιζητούμε να διατηρήσουμε και να μεταβιβάσουμε την ιστορική γνώση των θλιβερών γεγονότων στις επόμενες γενεές, να διαφυλάξουμε την ιστορική μνήμη και να συνειδητοποιήσουν ότι ο εμφύλιος αδελφοκτόνος σπαραγμός στοίχησε την Πατρίδα μας χιλιάδες νεκρούς και αγνοουμένους, αναρίθμητους τραυματίες και ανάπηρους, πρόσφυγες, βίαιες μετακινήσεις και ανυπολόγιστες καταστροφές υποδομών. Δημιούργησε βαθιά τραύματα και ανθρώπινες τραγωδίες, που διήρκεσαν χρόνια και φτάνουν μέχρι τις ημέρες μας.

Ο εμφύλιος πόλεμος άφησε ανοικτές πληγές στη μνήμη όλων νικητών και ηττημένων. Οφείλουμε να διατηρούμε στη μνήμη μας τα θλιβερά γεγονότα για να μπορούμε να θυμόμαστε και να στοχαζόμαστε. Η απώλεια ή η άλωση της μνήμης είναι το τελευταίο στάδιο της εθνικής επιβίωσης μας, είναι ένα βήμα πριν την εθνική αυτοκτονία. Το σκηνικό του παρελθόντος πρέπει να το διατηρούμε άσβεστο στη μνήμη μας.

Σήμερα, μετά από εβδομήντα τρία χρόνια, δεν επιθυμούμε να ανασκαλέσουμε πληγές του παρελθόντος, αλλά επιζητούμε την εθνική συμφιλίωση, η οποία όμως προϋποθέτει ειλικρινείς ενέργειες και κινήσεις και από τις δύο πλευρές και δεν είναι δυνατόν να υπηρετηθεί και εξασφαλισθεί με αποσιωπήσεις, επινοήσεις ή με σκόπιμα στρεβλές απεικονίσεις και παρουσιάσεις των συμβάντων της εποχής εκείνης.

Τελευταία, η επιδίωξη της Πολιτείας με το Πάρκο της Εθνικής Συμφιλίωσης στα Λιβάδια Κοτύλης του Γράμμου χαράσσει μια δύσκολη πορεία, δεδομένου ότι θα πρέπει να συνδυαστούν διάφορα ψυχολογικά, ιστορικά, ιδεολογικά και κοινωνικά στοιχεία. Η αλήθεια και η διαφάνεια είναι που θα μας απελευθερώσουν από τις θλιβερές στιγμές του παρελθόντος και όχι η συσκότιση και η παραπληροφόρηση, που το μόνον που επιτυγχάνουν είναι να συντηρούν μια λανθασμένη και ψεύτικη περιγραφή και εικόνα.

29η Αυγούστου

Αποτελεί μια μεγάλη ημέρα της Πατρίδας μας, μια εθνική επέτειο, ένα θρόλο, μια εθνική μνήμη, ένα εθνικό χρέος.

Η ένδοξη αυτή ημέρα εντάσσεται στη χορεία των σημαντικότερων συμβάντων της ιστορίας μας και είναι η επιβεβαίωση των συνεχών αγώνων της ελληνικής αρετής υπέρ του ανθρωπισμού.

Η κατάργηση της εορτής της νίκης του 1949 υπήρξε απερίσκεπτος και βλαπτική για να εθνικά μας συμφέροντα.

Η σιωπή εξυπηρετεί την πλαστογράφηση της νεότερης ιστορίας μας και την διαγραφή ένδοξων σελίδων αυτής.

Επιβάλλεται η αποκατάσταση – επανατοποθέτηση του επίσημου εορτασμού της Νίκης του Έθνους κατά το 1949. Αυτό απαιτεί η εθνική μας παράδοση και ταυτόχρονα την επανατοποθέτηση των εγχάρακτων λίθων ΒΙΤΣΙ και ΓΡΑΜΜΟΣ στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη.

Θεσσαλονίκη, Αύγουστος 2022.